

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/102/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7608200590
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7608200590.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávkou Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu v spore žalobcov 1. Z. M., K. A. E. - I., J. XXX/XX, zast. advokátkou JUDr. Danicou Holkovou, Spišská Nová Ves, Hviezdoslavova 7, 2. N. Č., K. M.U., G. XX, X. B. W., K. Š. XXX, E., Č., E.Č. G. G. M., J. U. B. M. V., Z. A. Ú. U. A. M., proti žalovaným X. T. B. A. R., K. Č., O. XXX, O. X. W. A., K. Č., Ř., M. XX, X. T. N. C., K. C. F. C. XX, C., Č., X. Q. Z., K. Č. M. XX, Ř. F. O., X. B. P. B. C., K. Č., O. X, I. XXX/X, všetci zastúpení Mgr. Miroslavom Fülöpom, Trieda 1. mája 63/30, Spišská Nová Ves, 6. SR - Slovenský pozemkový fond Bratislava, Búdkova 36, právne zast. advokátkou JUDr. Renátou Bačárovou, Jarková 2, Prešov, 7. M. M. C., K. A. G. Z., A. X, X. T. Š. C., K. M., P. XX, 9. Poľnohospodárskemu družstvu "Čingov" Smižany, 10. N. Š., K. O., Š. XXXX/XX, XX. Š. K., K. A. E., J. XXX, XX. L. I., K. L. Q., Y. XX, XX. M. G., K. A., E. XXX/XX, XX. Q. O., K. A. G. Z., Š. G. X/XX, XX. O. K., K. A. E., C. XXX/XX, XX. Q. K., K. Z. Č. XX, XX. C. Z., K. A. E., Š. XX, XX. N. O., K. E. X. M. XX/X, A. G. Z., O. J. Q. E. B. P. J., A. G. Z., L. XX, XX. Q. Č., K. T. XX, XX. M. C., P. C., XX. I. R., P. C., XX. Q. C., P. C. - zast. správcom Slovenským pozemkovým fondom Bratislava, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní advokátky JUDr. Danice Holkovej proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 11C/1/2008 z 5.2.2019

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie (ďalej len súd) konanie o priznaní odmeny advokátovi účastníka ustanovenému podľa § 30 ods. 1 O.s.p. vo veci vedenej pod sp.zn. 4C/1072/1996 v spojení s č.k. 11C/1/2008 JUDr. Danici Holkovej, advokátke, Spišská Nová Ves, Hviezdoslavova 7, zastavil (výrok I.) a rozhodol, že po právoplatnosti uznesenia bude vec postúpená Centru právnej pomoci, Námestie slobody 12, Bratislava.

2. Vychádzal zo zistenia, že na súde sa viedlo konanie o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam účastníkov konania a to pôvodne pod sp. zn. 4C/1072/1996 a následne pod sp.zn. 11C/1/2008. Konanie pod sp.zn. 11C/1/2008 bolo právoplatne skončené rozsudkom sp.zn. 11C/1/2008-267 zo dňa 14.07.2011, ktorým bolo rozhodnuté, že nehnuteľnosť parcela č. 929/2 - orná pôda o výmere 4396 m², k.ú. A. E., vytvorená Geometrickým plánom č. 141/2000, zo dňa 20.10.2000, patrí do dedičstva po neb. B. Š., ktorý zomrel v júni 1972 a po neb. B. Š., P. C., ktorá zomrela v januári 1972. Žaloba proti Š. K., G. X.X.XXXX, bola zamietnutá. Žalobcom a žalovaným súd navzájom náhradu trov konania nepriznal. Slovenská republika nemá právo na náhradu trov konania. Citované rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.03.2016 okrem výroku 2, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.10.2011, rozsudok prvostupňového súdu v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4Co/347/2011 zo dňa 26.11.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.03.2016 a ktorým bol potvrdený rozsudok prvostupňového súdu okrem výroku o zamietnutí žaloby proti Š. K. s tým, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd nepriznal. Následne súd oznámil JUDr. Danici Holkovej, že rozsudkom tunajšieho súdu 11C/1/2008-267 zo dňa 14.7.2011, ktorý bol potvrdený rozsudkom odvolacieho súdu

4Co/347/2011-322 zo dňa 26.11.2015, súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že Slovenská republika nemá právo na ich náhradu. Týmto rozhodnutím jej teda vznikol nárok na vyplatenie náhrady trov konania ako ustanovenej bezplatnej právnej zástupkyne vo vzťahu k Slovenskej republike. Vzhľadom na zmenu právnej úpravy platnej od 1.1.2010, ak má byť odmena vyplatená zo štátnych prostriedkov, musí si advokát uplatniť odmenu u Centra právnej pomoci a teda súd o jej uplatnených trovách konania rozhodovať nemôže a so svojim právom na odmenu je potrebné obrátiť sa priamo na Centrum právnej pomoci.

JUDr. Danica Holková, advokátka, Spišská Nová Ves, Hviezdoslavova 7, svojím podaním doručeným súdu dňa 20.12.2017 uviedla, že v právnej veci vyššie uvedených čísiel konania bola v zmysle ustanovenia § 30 OSP v znení platnom v roku 2004 ustanovená ako bezplatná právna zástupkyňa na celé konanie vo veci s tým, že po konečnom rozhodnutí krajského súdu, ktoré jej bolo doručené dňa 15.02.2016, podala vyúčtovanie odmeny advokáta okresnému súdu, ktorý vo veci nerozhodol a bola odkázaná na Centrum právnej pomoci. Súčasne uviedla, že v tejto veci podáva nesúhlasné stanovisko, nakoľko Centrum právnej pomoci úhradu odmeny advokátovi nemôže realizovať, nakoľko nemá právomoc priznať advokátovi odmenu za zastupovanie za úkony vykonané pred zavedením právnej úpravy predmetným zákonom a teda žiada vydať uznesenie o priznaní sumy uvedenej vo faktúre odmien a výdavkov za advokátske úkony a to za úkony vykonané odo dňa ustanovenia až do dňa vzniku Centra právnej pomoci vo výške 3.155,74 eur.

Súd následne oznámením zo dňa 11.05.2018 oznámil JUDr. Danici Holkovej, advokátke, Spišská Nová Ves, Hviezdoslavova 7 k jej žiadosti o rozhodnutie k vyúčtovaniu odmeny advokáta, že zákon č. 495/2009 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nadobudol účinnosť 1. januára 2010. Uvedený zákon o. i. zmenil aj ust. § 149 ods. 2 O.s.p., z ktorého vyplýva, že ak bol účastníkovi súdom ustanovený zástupca, alebo ak ide o zastupovanie na základe rozhodnutia Centra právnej pomoci, pri náhrade trov konania sa postupuje podľa osobitného predpisu. V poznámke 15) pri tomto ustanovení je odkaz na ust. § 15 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona c. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z. a ustanovenia § 14a až § 16e vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. V prechodných ustanoveniach k úpravám účinným od 1. januára 2010 uvedeným v ust. § 25a zák. c. 327/2005 Z.z. je uvedené, že na konania o nároku za poskytnutie právnej pomoci začaté pred 1. januárom 2010 a právoplatne neukončené do 31. decembra 2009 sa použijú ustanovenia účinné od 1. januára 2010.

Citované stanovisko Centra právnej pomoci bolo zaslané JUDr. Danici Holkovej, advokátke, Hviezdoslavova č. 7, Spišská Nová Ves s tým, že súd zotrváva na svojom stanovisku zo dňa 04.05.2018 s poukazom na zaujaté stanovisko Centra právnej pomoci, Námestie Slobody 12, Bratislava zo daň 10.10.2018, nakoľko súd nemá právomoc na rozhodnutie o odmene advokáta ustanoveného súdom a vo veci odmeny advokáta je príslušné na rozhodnutie Centrum právnej pomoci (Centrum právnej pomoci so sídlom v Bratislave, Námestie Slobody č. 12).

Následne svojím podaním doručeným súdu dňa 21.12.2018 JUDr. Danica Holková, advokátka, Hviezdoslavova č. 7, Spišská Nová Ves uviedla, že vyúčtovanie odmeny advokáta na základe § 30 O.s.p. vyčíslila a podala súdu ešte dňa 20.12.2017 za úkony vykonané odo dňa právoplatnosti uznesenia o ustanovení v zmysle § 30 O.s.p., t.j. 18.02.2014 do dňa 01.01.2006 - teda do dňa vzniku Centra právnej pomoci a následne po preštudovaní rozhodnutí NS SR ako aj príslušných judikátov aj dňa 25.05.2018, kde si už uplatnila odmenu advokáta za celý čas zastupovania v týchto konaniach. Okresný súd o týchto nárokoch do dnešného dňa procesne nerozhodol, ale iba jej oznámil, že sa má obrátiť na Centrum právnej pomoci. S obsahom oznámenia nesúhlasila a ani doposiaľ nesúhlasí, pretože naďalej tvrdí, že Centrum právnej pomoci vzniklo počnúc dňom 1.1.2006 a z jeho stanoviska, ktoré CCP vypracovalo v roku 2014 a podpísané je jeho riaditeľkou - JUDr. Natašou Nikitinovou a následné aj z rozhodnutí NS SR (napr. aj 2Sžo 30/2014), ktoré už vo svojich podaniach citovala, je jednoznačne zrejmé, že v žiadnom prípade nemôže CPP priznávať náhradu za úkony, ktoré boli vykonané pred dňom jeho vzniku - teda pred dňom, odkedy CPP nadobudlo právomoc, ktorá mu bola daná a to sa nezmenilo ani prijatím novely účinnej od 1.1.2010. Ak teda CPP vzniklo až 1.6.2006 a dovtedy neexistovalo, nemá na takéto rozhodovanie zákonné oprávnenie a túto právomoc mu ani nemohla dať novela účinná od 1.1.2010. Je preto nesporné, že o úkonoch advokáta - resp. o jeho odmene za tieto úkony vykonané pred vznikom CPP je povinný priznať odmenu advokátovi súd - teda ten orgán štátu, ktorý advokáta ustanovil v zmysle vtedy platných právnych predpisov. O odmene za úkony uskutočnené pred svojím vznikom CPP rozhodovať o odmene advokáta nemôže, CPP by mohlo rozhodovať prípade iba o odmene

advokáta za úkony vykonané po jeho vzniku, t.j. po 1.1.2006 a to podľa tretej hlavy druhej časti vyhlášky č. 655/2004, ktorá je sama účinná tiež od 1.1.2006. (rozhodnutie NS SR 2Sžo 30/2014 str. 2 ods. 3 a nasl., ako aj vyššie uvedené stanovisko CPP str. 2 a nasl.). Súčasne poukázala aj na uznesenie II. ÚS SR 392/2017 zo dňa 15.11.2017 z ktorého citovala nasledovné: „Právnym základom pre platenie hotových výdavkov a odmeny za zastupovanie ustanovenému advokátovi bolo ustanovenie § 140/2 O.s.p. a malo priamu súvislosť s ustanovením § 30/1 O.s.p., podľa ktorého advokáta ako zástupcu účastníkovi ustanovoval súd. Zákomom č. 322/2011 s účinnosťou od 1.1.2012 bolo ustanovenie § 140/2 O.s.p. zrušené, avšak podľa § 372t O.s.p., ktorý riešil prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1.1.2012 sa neskončené konania, v ktorých súd za zástupcu ustanovil advokáta, dokončia podľa doterajších predpisov. Bez toho, aby Ústavný súd zasahoval do rozhodovania okresného súdu o merite uplatneného nároku sťažovateľky poznamenáva, že okresný súd sa musí vysporiadať so znením § 372t O.s.p., ktoré určuje ďalšie použitie doterajších predpisov v konaní, ktorých došlo k ustanoveniu advokáta za zástupcu, ako aj s argumentáciami uvedenými v rozsudku NS SR sp.zn. 3 Sžo/103/2014...“. Z týchto dôvodov trvá na tom, aby súd procesne rozhodol o jej odmene advokáta ustanoveného v zmysle § 30 O.s.p. za úkony vykonané odo dňa ustanovenia t.j. od 18.02.2004 do dňa právoplatného ukončenia veci a to aj vtedy, ak by vyššie uvedený názor nepovažoval na správny, pretože súd je povinný vo veci procesne rozhodnúť, keďže v tomto ňou uplatnenom hmotnoprávnom nároku vystupuje ako účastník konania. Ak by aj súd taký názor, ktorý uviedol v oznámení doručenom jej 23.10.2018 týkajúci sa toho, že v predmetnej veci aj za úkony vykonané odo dňa ustanovenia t.j. odo dňa 18.02.2004 do dňa 1.1.2006 má o odmene rozhodovať CCP a to aj napriek tomu, že vtedy neexistovalo, má súd povinnosť procesne rozhodnúť o celom jej uplatnenom hmotnoprávnom nároku, pretože doposiaľ súd neodstránil stav právnej neistoty, týkajúci sa môjho nároku voči štátu na odmenu, čím jej odopiera ako účastníkovi konania právo podať proti takémuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok a po jeho prípadnom vyčerpaní sa ďalej v zmysle zákona domáhať ochrany svojich práv. Zároveň uviedla, že pokiaľ súd doposiaľ ešte vôbec a to aj bez jej návrhu nerozhodol o odmene za zastupovanie alebo niektorej jej časti (dôvod nerozhoduje), bol povinný tak urobiť a mal rozhodnúť o platení trov štátu, t.j. či a prípadne v akej výške má štát povinnosť vyplatiť túto odmenu (rozhodnutie NS SR 7MCdo/28/2012 zo dňa 21.10.2013). Ak aj napriek vyššie uvedeným skutočnostiam súd doposiaľ tak nekonal, je povinný rozhodnúť a v prípade iného názoru má povinnosť prípadne postúpiť vec „príslušnému“ orgánu na rozhodnutie a preto vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby súd procesne rozhodol s tým, že si opätovne uplatňuje priznanie odmeny advokáta za úkony vykonané od 18.02.2004 do skončenia veci a to v celkovej výške 7.300,58 eur.

Podľa § 9 CSP, ak spor alebo veci nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.

Podľa § 10 CSP, ak spor alebo vec patrí do právomoci iného orgánu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví a spor alebo vec mu postúpi. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované. Ak orgán, ktorému bol spor alebo vec postúpená, s postúpením nesúhlasí, predloží spor alebo vec na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“).

Podľa § 161 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky"). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý možno odstrániť, súd urobí vhodné opatrenia na jeho odstránenie. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok procesnej podmienky odstrániť, súd konanie zastaví.

Súd citujúc § 9, § 10, § 161 CSP dôvodil, že danosť právomoci súdu na konanie vo veci je jednou z podmienok, ktorých dodržanie je predpokladom, aby mohlo konanie prebehnúť a aby súd mohol vydať rozhodnutie. Skutočnosť, či je daná právomoc súdu na konanie v konkrétnej veci súd z úradnej povinnosti skúma v ktoromkoľvek štádiu konania. Podľa názoru súdu z uvedenej právnej úpravy vyplýva, že nie je v právomoci súdu rozhodovať o uplatňovanom nároku o priznaní odmeny advokátovi účastníka ustanovenému podľa § 30 ods. 1 O.s.p. za advokátske úkony v danej právnej veci advokáta JUDr. Danici Holkovej, Hviezdoslavova č. 7, Spišská Nová Ves a tento nedostatok právomoci je neodstrániteľnou prekážkou konania a preto súd v zmysle citovaného ustanovenia § 10 a § 161 CSP konanie zastavil s tým, že po právoplatnosti tohto uznesenia bude vec postúpená Centru právnej pomoci, Námestie slobody 12, Bratislava, ktorý je príslušný rozhodovať o uplatnenom nároku o priznaní uplatnenej odmeny za advokátske úkony advokáta ustanoveného súdom.

3. Ak súd aj doposiaľ bez návrh nerozhodol o odmene za zastupovanie alebo o niektorej jej časti, platí rozhodnutie a jeho výklad Najvyššieho súdu SR 7M Cdo/28/2012 zo dňa 21.10.2013, treba procesne rozhodnúť podľa advokátky o odmene 7.300,58 €.

4. V podanom odvolaní advokátka navrhla, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a priznal jej odmenu za vykonané úkony ako ustanovenému práv. zást. tak, ako boli vyčíslené vo faktúre podanej súdu dňa 25.2.201, resp. aby napadnuté rozhodnutie zrušil v zmysle § 391 CSP a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uznesením, ktoré napádam odvolaním, Okresný súd v Spišskej Novej Vsi rozhodol, že konanie o priznaní odmeny advokátovi, ktorú som si uplatnila naposledy faktúrou zo dňa 25.5. 2018 z a s t a v u j e s tým, že po právoplatnosti tohto uznesenia bude vec postúpená Centru právnej pomoci. S takýmto postupom Okresného súdu nemôžem súhlasiť a preto proti nemu podávam v zákonnej lehote odvolanie.

V právnej veci o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam som bola na základe uznesenia číslo 4 C 1072/96 Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi zo dňa 29.1.2004 ustanovená podľa §30 OSP za právnu zástupkyňu v spore, ktorý sa viedol od septembra roku 1996. Predmetné uznesenie o ustanovení mi bolo doručené dňa 2.2.2004.

V konaní 4C 1072/96 tak, ako je to zrejme z dĺžky sporu, išlo o zložitú určovaciu žalobu, keďže sa pojednávala už 8 rokov predtým, ako som bola súdom ustanovená. Konanie sa nakoniec skončilo úspechom žalobkyne, ktorú som zastupovala a to rozsudkom OS Spišská Nová Ves číslo 11 C 1/2008, ktorý mi bol doručený dňa 8. 8. 2011. V dôsledku odvolania, ktoré podali žalovaní pod 1/, 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/, 18/ a to proti 1/ výroku rozsudku, potom odvolací súd - Krajský súd Košice - rozsudkom zo dňa 26. 11. 2015 pod č. 4Co 347/2011 potvrdil rozsudok OS Sp. Nová Ves - vo výroku, ktorý bol predmetom odvolania a tento rozsudok mi bol doručený 15.12. 2016.

Podotýkam, že Okresný súd nepriznal štátu právo na náhradu trov konania aj keď som si tieto trovy uplatnila a to s odôvodnením, že som bola ustanovená ako bezplatná právna zástupkyňa vzhľadom na to, že u žalobkyne existovali na to dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 150 Osp zástupkyňa. Výrok v bode 2/ z tohto rozsudku nadobudol právoplatnosť ešte dňa 11.10.2011, čo OS Sp. Nová Ves aj v uznesení, ktoré napádam, uviedol, avšak moje ustanovenie nebolo súdom zrušené, pretože ešte nebolo právoplatne rozhodnuté v merite veci.

Mám za to, že napádané rozhodnutie súdu a jeho celkové odôvodnenie je dôvodom na odvolanie v zmysle tých ustanovení, ktoré v petite odvolania uvádzam, pretože súd na základe skutočností o ktoré oprel svoje rozhodnutie, dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu, pretože skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, čo v konečnom dôsledku malo za následok, že zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Okrem toho rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože podľa môjho názoru použil pri svojom rozhodnutí nesprávny právny predpis, namiesto toho, ktorý mal použiť, pričom predmetné rozhodnutie má aj inú vadu, ktorá má za následok nesprávnosť rozhodnutia.

Tak, ako to vyplýva z podaní, ktoré som súdu zaslala v súvislosti s vyčíslením odmeny advokáta, poukazujem aj teraz predovšetkým na to, že Centrum právnej pomoci vzniklo počnúc dňom 1.1.2006 na základe zákona číslo 327/2005 Zb. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a priamo zo stanoviska, ktoré CPP vypracovalo a ktoré v praxi je aj aplikované a rovnako tak aj z rozsudkov napr. NS SR 2Sžo 30/2014, NS SR 20S 66/2013 ako aj ďalších vyplýva jednoznačný záver, že Centrum nemôže rozhodovať a ani priznať odmenu advokátovi za úkony, ktoré vykonal pred dňom svojho vzniku. Ak teda CPP vzniklo až 1.6.2006 a dovtedy neexistovalo, rozhodovanie o náhrade odmeny právneho zastúpenia za tieto úkony by bolo nad rámec Centru zverenej právomoci, keďže Centrum môže rozhodovať iba podľa vyhlášky účinnej od 1.1.2006 a v čase vykonania úkonov pred týmto dátumom, táto vyhláška neexistovala, rovnako tak, ako neexistovalo ani samotné Centrum. Okrem toho, v čase pred 1.1.2006 vôbec ani nemohla neexistovať tretia hlava druhej časti vyhlášky číslo 655/2004 Zb., na základe ktorej Centrum od 1.1.2006 rozhodovalo o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi.

Súd však túto skutočnosť nesprávne právne posúdil a v odôvodnení uznesenia naďalej trvá na tom, že o odmene advokáta aj za úkony, ktoré som vykonala pred 1.1.2006 má rozhodovať Centrum, čo je v rozpore so zákonom, pretože vtedy žiadne Centrum právnej pomoci neexistovalo. Z týchto dôvodov preto rozhodnutie súdu považujem za nesprávne, pretože súd bol povinný priznať mi odmenu advokáta n a j m e n e j za úkony vykonané odo dňa právoplatnosti uznesenia o ustanovení do dňa zriadenia CPP, t.j. odo dňa 17.2.2004 do 10.6.2005, pretože CPP túto odmenu nepriznáva a ani o nej nerozhoduje. Je predsa nemysliteľné, aby mi za vykonanú prácu odmena nebola poskytnutá, keďže z napadnutého

rozhodnutia vyplýva, že si mám aj túto odmenu za vykonané úkony uplatniť vo vzťahu k CPP, ktoré tak, ako to vyplýva z vyššie uvedeného vzniklo najmenej dva roky po tom, ako som ja tieto úkony vykonala. Poukazujem v tejto súvislosti na uznesenie II. ÚS SR 392/2017, v ktorom sa uvádza, že právnym základom pre platenie hotových výdavkov a odmeny za zastupovanie ustanovenému advokátovi bolo ustanovenie § 149/2 Osp, ktoré má priamu súvislosť s ust. § 30 ods.1 Osp a bolo účinné do 31.12.2009. S účinnosťou od 1.1.2010 sa toto ustanovenie Osp zrušilo, čím sa vylúčila tzv. dvojkolajnosť odmeňovania advokátov, ktorá dovtedy platila.

V prechodných ustanoveniach vyhlášky č. 655/2004 Zb. zák. k úpravám účinným od 1.6.2010 sa konštatuje, že za úkony vykonané pred 1.6.2010 patrí advokátovi odmena podľa doterajších predpisov, pričom poukazujem na to, že v merite veci sa právoplatne rozhodlo až v roku 2016 teda ešte za platnosti OSP, kde sa v § 372t - prechodných ustanovení - k úpravám účinným od 1.1.2012 uvádza, že neskončené konania, v ktorých súd za zástupcu ustanovil advokáta, sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Poukazujem v tejto súvislosti na Nález ÚS SR č. II ÚS 392/2017 a jeho konštatovanie uvedené v bode 14.9 kde ÚS SR zaujal stanovisko k tejto problematike v tom zmysle, že súd sa bude musieť vysporiadať aj so znením § 372t Osp, ktoré určuje ďalšie použitie doterajších predpisov v konaniach, v ktorých došlo k ustanoveniu advokáta za zástupcu súdom, ako aj s argumentami uvedenými v rozsudku NS SR sp. zn. 3Sžo 103/2014. pričom poukazujem tiež na platnosť § 372t Osp. a mám za to, že minimálne do dňa vzniku CPP bol súd povinný priznať mi odmenu za vykonané úkony t.j. za úkony vykonané od 18.2.2004 do 17.6.2006 a podľa môjho názoru aj za úkony vykonané od 19.2.2007 do 16.6.2011, práve s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti n a v r h u j e m, aby súd rozhodol tak, ako to uvádzam v petíte odvolania.

5. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1, 2 CSP a uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods.1, 2 CSP, pričom odvolací súd súhlasí v celom rozsahu s dôvodmi uvedenými v uznesení, na čom nič nemení ani odvolanie.

6. Právo na súdnu ochranu nie je absolútna a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. V riešenom spore o určenie vlastníckeho práva vznikla potreba rozhodovať o odmene advokátky a súd prvej inštancie zaujal právny názor, že konanie je potrebné zastaviť (so zreteľom na § 30 O.s.p. v spore súdu prvej inštancie vedeného pred Okresným súdom Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4C/1072/1996 v spojení s vecou 11C/1/2008).

7. V súlade so zákonom určil súd, že po právoplatnosti uznesenia bude vec postúpená Centru právnej pomoci. Nám. Slobody 12, Bratislava.

8. Okrem iného je treba zvýrazniť, že nie je daná právomoc súdu prvej inštancie rozhodovať o uplatňovanom nároku pri priznaní odmeny advokátky JUDr. Danice Holkovej. Je tu daná neodstrániteľná prekážka konania v súlade s §§ 10, 161 CSP, len centrum právnej pomoci môže rozhodnúť o tejto odmene. Objektívne teda súd prvej inštancie nemohol odstrániť stav právnej neistoty týkajúceho sa nároku advokátky voči štátu na odmeny a odvolaní súd vychádzal aj z ustanovení §§ 389 ods. 1, 390 CSP, keďže o všetkých trovách nerozhoduje súd.

9. Podľa ustálenej súdnej praxe rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 2Sžo/30/2014 ako aj Ústavného súdu SR II.ÚS/392/2017, v čase doručenia rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Co/347/2011 platil O.s.p. 15.2.2016, ust. § 382t O.s.p. platil do 31.7.2016, po novej právnej úprave od 1.7.2016, centrum právnej pomoci je povinné rozhodnúť, lebo ono vzniklo ešte 1.1.2006. V súlade s vyhl. č. 655/2004 Z.z. za úkony vykonané pred dňom účinnosti vyhl. č. 209/2009 Z.z., ktorá nadobudla účinnosť 1.6.2009 patrí advokátovi odmena podľa doterajších predpisov a v súlade s ustálenou súdnou praxou o odmene v zmysle § 30 O.s.p. za úkony advokáta, ktoré vykonal do 1.6.2016 má už teraz právomoc komplexne rozhodovať len centrum a preto je odvolanie nedôvodné.

10. Správne je stanovisko a záver súdu prvej inštancie, že s poukazom na §§ 9, 10, 161 CSP, ak v celku má rozhodovať o náhrade trov konania zastupujúcej advokátky, súd už nemôže vydať rozhodnutie v tomto štádiu, lebo nemá právomoc rozhodovať o uplatňovanom nároku o priznaní odmeny advokátovi strany sporu, tento nedostatok právomoci je odstránený, pretože o týchto trovách rozhodne Centrum

právnej pomoci v Bratislave. Nie je pritom rozhodujúce, či ide o dvojkoľajnosť rozhodovania, či už podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. pri úprave účinnnej v čase právoplatnosti rozsudku (pozri aj Nález ÚS.III/5/2018).

11. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.